

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce M. J., proti žalovanému Úřadu městské části Praha 7, se sídlem nábřeží Kpt. Jaroše 1000, 170 00 Praha 7, v řízení o žalobě proti úkonu žalovaného ze dne 15. 10. 2012 označeného žalobcem jako výzva k ohlášení a vyúčtování místního poplatku ze vstupného za 3. čtvrtletí 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci bude vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč, a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení do rukou jeho zástupce JUDr. Vladimíra Trnky, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 15. 10. 2012 zaslal žalovaný žalobci e-mailem formuláře pro „*ohlášení a vyúčtování místního poplatku ze vstupného*“ za akce pořádané žalobcem na Křižíkově fontáně ve 3. čtvrtletí 2012. Vycházel přitom z § 5 a § 6 vyhlášky hlavního města Prahy č. 10/2011 Sb. hl. m. Prahy, o místním poplatku ze vstupného.

Žalobce podal proti tomuto úkonu – který označil jako „*výzvu žalovaného k ohlášení k místnímu poplatku a k vyúčtování celé akce*“ – žalobu, neboť výzvu považuje za rozhodnutí v materiálním slova smyslu; navrhl, aby soud výzvu zrušil, protože žalobce není osobou, na kterou se vztahuje povinnost platit poplatek ze vstupného, a aby žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náklady řízení. Podle žalobce je výzva v rozporu s obsahem vyhlášky hl. m. Prahy č. 10/2011; k tomu žalobce rozebral zejména § 2 písm. a) bod 1, § 3 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 písm. a) vyhlášky (se závěrem, že žalobcovy akce jsou od poplatku osvobozeny jakožto akce kulturní, případně jako akce kulturní pro méně než 3000 osob) a § 3 odst. 2 vyhlášky (městská část přestoupila zmocnění zde obsažené, neboť zpřísnila základní podmínky vybírání poplatku a stanovila vybírání poplatku i u kulturních akcí pořádaných v prostorách s kapacitou od 500 do 1000 osob, a nad 1000 osob). Samotná výzva zasahuje do žalobcovy právní sféry, neboť ho nutí splnit ohlašovací povinnost k místnímu poplatku ze vstupného, aniž by žalobce byl povinen tento poplatek platit, a tím ho limituje v právu jednat dle své libosti. K tomu žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu publikované pod č. 2441/2011 Sb. NSS. Na svém postoji setrval i v replice, v níž dále polemizoval s obsahem vyhlášky a její přílohy.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobci neformálně zaslal formuláře potřebné k ohlášení místního poplatku a k vyúčtování akce (v duplice zdůraznil, že k tomu není

povinen a činí tak pouze pro zlepšení spolupráce s poplatníkem); výzva podle § 5 vyhlášky a § 92 odst. 4 daňového řádu (zákon č. 280/2009 Sb.) by byla zaslána, jen kdyby žalobce svou povinnost včas nesplnil. Podle žalovaného není jeho úkon ze dne 15. 10. 2012 rozhodnutím, a je tedy vyloučen ze soudního přezkumu; žaloba by měla být odmítnuta.

Soud nejprve musel zodpovědět otázku, zda je napadený úkon rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“), tedy úkonem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují žalobcova práva nebo povinnosti. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není.

Povinnost platit místní poplatek ze vstupného plyne žalobci z vyhlášky hlavního města Prahy č. 10/2011, kterou hlavní město Praha jako správce poplatku vydalo na základě zmocnění obsaženého v § 14 zákona o místních poplatcích. Vyhláška určuje především, vstupné z jakých akcí je předmětem poplatku, a jaké akce jsou naopak osvobozeny, stanoví sazby poplatku, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti a splatnost poplatku. Již samotná existence tohoto předpisu znamená pro pořadatele zpoplatněných akcí povinnost ohlásit potřebné údaje a odvést místní poplatek; ke vzniku této povinnosti není třeba autoritativního aktu správního orgánu: podle § 6 odst. 1 zmíněné vyhlášky je poplatek splatný bez vyměření do 15 dnů po konání akce.

Obdobně již ze samotných zákonů, kterými jsou daňovým subjektům stanoveny povinnosti platit tu či onu daň, plyne povinnost podat daňové přiznání; správce daně obvykle speciálně nevyzývá ke splnění této povinnosti. Teprve pokud by daňový subjekt daňové přiznání nepodal v řádném termínu, ačkoli podle názoru správce daně je k tomu povinen, bude správce daně oprávněn stanovit mu daň vlastním autoritativním rozhodnutím, proti kterému budou přípustné opravné prostředky ve správním (daňovém) řízení, a pak případně i správní žaloba. E-mailové upozornění, jaké žalobce obdržel od správce poplatku, má tak stejnou povahu jako hypotetické upozornění, kterým by správce daně z příjmů fyzických osob v předstihu upozorňoval osobu samostatně výdělečně činnou, že nejpozději k 31. březnu daného roku je povinna podat daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za předchozí kalendářní rok, neboť pobírá příjmy podléhající dani. Tímto sdělením se nijak nezasahuje do práv takové osoby; má-li osoba za to, že uvedené příjmy nemá a poplatníkem daně není, je na ní, aby to sdělila správci daně a aby se poté bránila právními prostředky, pokud jí daň přesto vyměřena bude. Bránit se však nelze proti pouhému upozornění úřadu, že osobu tíží určitá daňová či poplatková povinnost.

Srovnání se situací řešenou v usnesení č. 2441/2011 Sb. NSS tu neobstojí, ostatně žalobce ani neuvedl, proč tu spatřuje analogii. Podle tohoto usnesení je rozhodnutí o uložení záznamní povinnosti podle § 39 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které podléhá přezkoumání soudem. Záznamní povinnost však je povinností nad rámec zákona; tíží jen toho, komu ji správce daně uloží svým konstitutivním rozhodnutím. Naproti tomu povinnost ohlásit u správce místního poplatku akci a tento poplatek také vyúčtovat plyne ze samotného zákona o místních poplatcích, resp. ze samotné vyhlášky hlavního města Prahy. Zaslání e-mailu s formuláři nemohlo na této povinnosti nic změnit; e-mail měl povahu nanejvýš informativní, pouhá informace o povinnosti plynoucí z obecně závazného právního předpisu není rozhodnutím.

Žalobce v žalobě zejména polemizoval s tím, jak žalovaný vykládá zákon o místních poplatcích a zmíněnou vyhlášku, resp. jak široce pojímá vyhláška poplatkovou povinnost; tím by se však soud zabýval až v případě žaloby ve věci platebního výměru na místní poplatek ze vstupného.

Soud tedy považuje napadenou „výzvu“, či přesněji řečeno informativní e-mail správce místního poplatku, za úkon, který není rozhodnutím, a je proto ze soudního přezkoumání

vyloučen [§ 70 písm. a) s. ř. s.]. Žaloba proti takovému úkonu je nepřípustná [§ 68 písm. e) s. ř. s.] a soud ji proto jako takovou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Soud zároveň vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek v souladu s § 10 odst. 3 větou poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 14. srpna 2013

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková